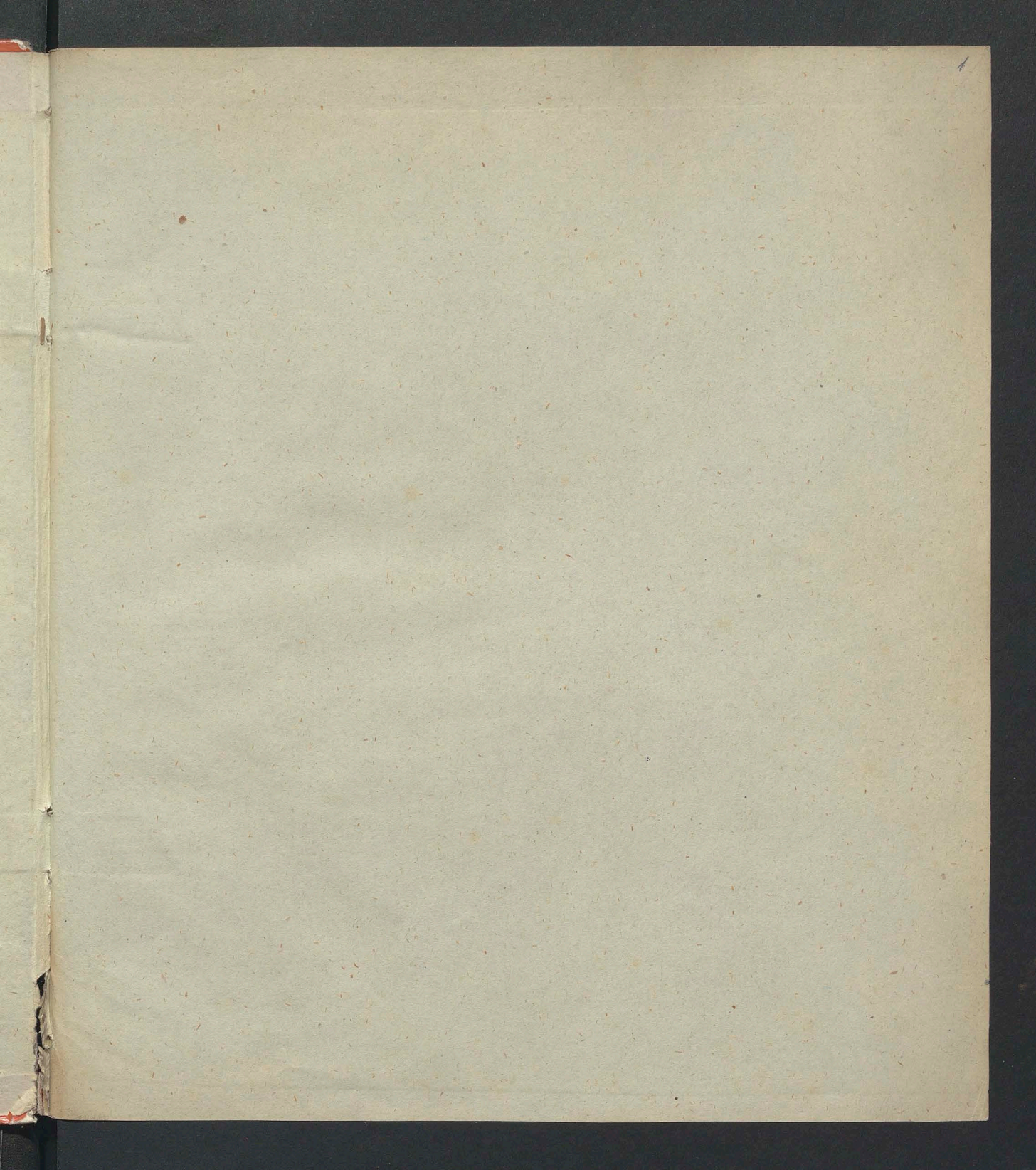
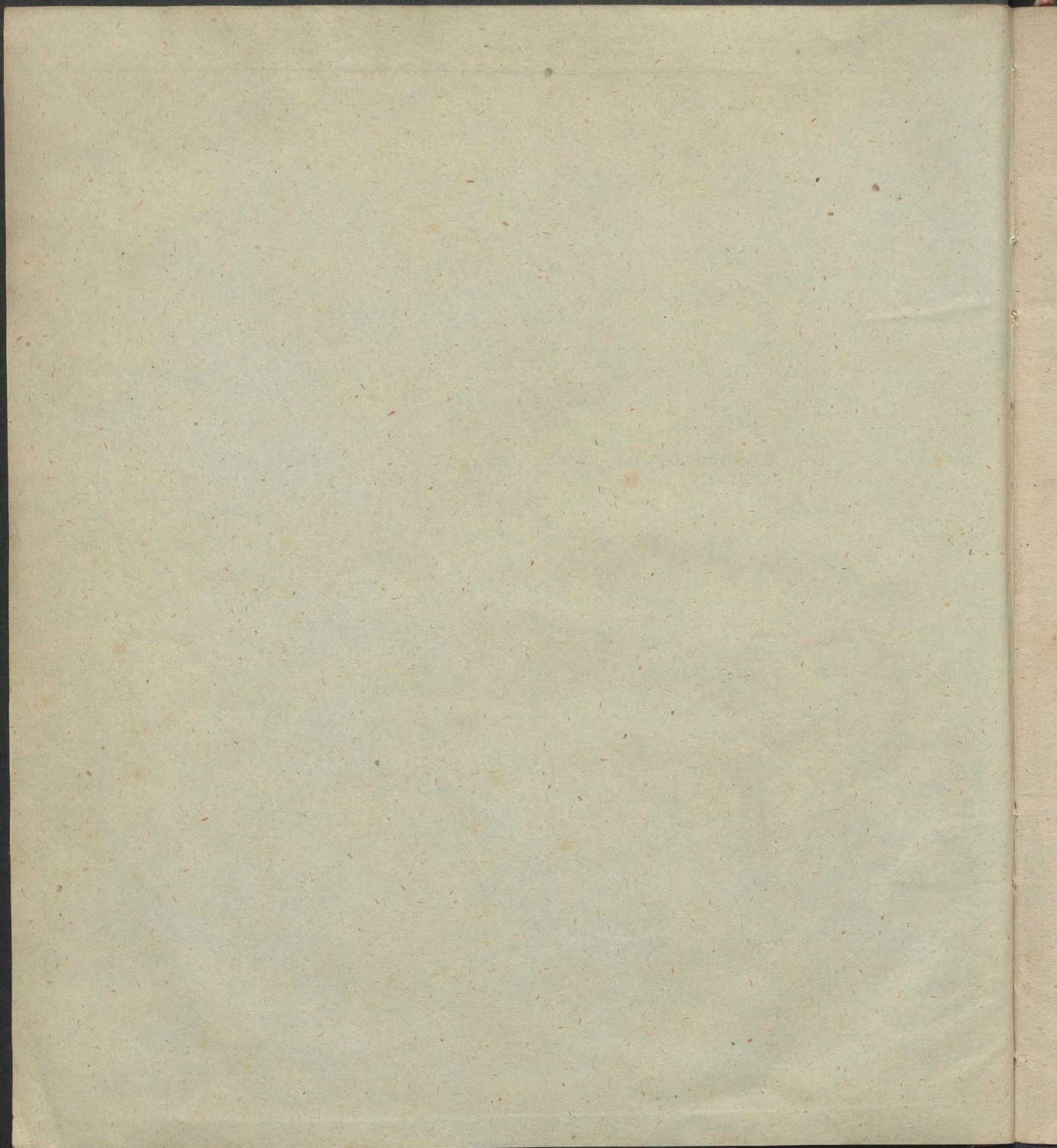


5038

II

N. Inver. 5038.





2
Magistratus Amplissimi et Illustrissimi!

Collegae Doctissimi et Celeberrimi!

Auditores caeteri Ornatissimi atque Humanissimi

Festivum certo celebraturi diem, in-
gredimur hoc litteris et artibus li-
beralibus dicatum et munificentia
regia exstructum sanctuarium, in
quo summi in jure honores poima
vice hodie petuntur ab Romualdo
Hube, olim discipulo ^{inpraesentiarum} ~~nostrum~~ collega
nostro carissimo. Jure optimo lac-
tamur, dum grato in Deum O. M. a-
nimo et pia mente hanc solemn-
tatem renuntiemus, haud parva
est etenim temporis felicitas, cum
^{Docti} ~~XXX~~ et honesti munus publici
professoris debito modo ambiant
et de summa honoris palma con-
tendere audeant, ut ex omni

parte absoluti et perfecti recte
fungantur gravi officio, non
solum legibus, sed honestati
quoque plane satisfacturi.

Bene Julianus Imperator mo-
nuit: quae in magistro vel Do-
ctore studiorum requirantur pro
bono publico, ¶ Magistros studi-
orum, (in haec verba loquitur
Imperator*) doctoresque excellere
oportet moribus primum, Deinde
facundia. Sed quia singulis civita-
tibus adesse ipse non possum,
iubeo: quisquis docere vult, non
repente nec temere possiliat
ad hoc munus, sed iudicio
ordinis probatus, de vetum
curialium mereatur, optimo-
rum conspirante con-

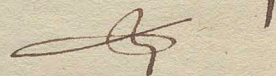
¶ quae in conferendis mune-
re sint observanda.

* in l. 7. (lib. 4. tit.
52.) C. de profes-
soribus et medicis.

«sensu.» Videamus jam, quatenus
huic sapienti praescripto a no-
bis et a candidato et collega no-
stro obtemperetur.

Romualdus Hube, natus Varso-
viae a. 1803., prima litterarum
rudimenta cepit, cura optimi
parentis, in scholis Dresdensi-
bus, Varsaviensibus, ac Cracovien-
sibus, quibus mature, jam a. 1818.
absolutis, Dedit se totus ~~juris~~
jurisprudentiali studio in regia
litterarum Varsaviensi univer-
sitate, in qua, triennio praeter-
lapso, a. 1821. adeo totum hujus
aeris ordinem devinxit ubi dili-
gentia litterarum, probitate mo-
rum, modestiaque, ut, tanquam
praesagio ducti, eundem magis
amicum, quam discipulum, summa

iam laude, unanimi consensu laque
equita, dimiserint. Non subsi-
stens in theoretica juris coqui-
tione, praxin quoque ejus modo et
tempore legibus definito coquo-
scere in judiciis minime ne-
glexit, quod examine iterum rigoro-
so bene probavit. Cum autem
Sublinensi tribunali, assessorum
numero, adscribendus vocaretur,
protulit utile delicti, privato
enim commodo, ac dignitati
oblatae, publicam utilitatem
futuram ac majorem sui per-
fectionem. Quare non acce-
pto munere assessoris judi-
cii Sublinensis, quod ei offe-
rebatur, abiit Berolinum,



quo per totum fere biennium
jurisprudentiam et philosophi-
am summo ardore colebat, cele-
berrimorum antecessorum fami-
liaris et amicus. Reverens dein
in patriam, dum fausto omine juris
cathedra vacabat, in nostrum
ordinem adlectus communi honesto-
rum quorumvis laetitia et suffra-
gio. Ab a. 1825. instituens juventu-
tem exponit historiam juris, qua neglecta
~~deficiente~~ artem nostram valde in-
certam et maneam esse, praeteri-
torum seculorum experientia
docuit. Quomodo noster Mube
in hoc munere versetur, qua
animi probitate in nos, quo
zelo in discipulos agat, taceo,

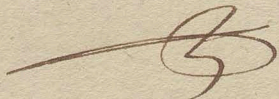
ne quis obiciat malevolus:
me adulatorum morem se-
qui. ^{Silentis praeterire} ~~Meminiſſe~~ ^{non} tamen ſicet:
cum Ulyſiani fragmenta,
Caiique Veronensis comenta-
rios, noſtris in ovis poſimum
edidiſſe, bene gnarus, quanti
ſint momenti, et quam valde
adjuvent perfectiorem iuris-
ſpudentiae cognitionem. Quos
facto ſparavit ſibi monu-
mentum aere perennius, quod
memoriae et imitationi fu-
turorum ſeculorum ſervan-
dum ^{meminiſſe} magnopere iuvabit.
Quid plura referam?
Sane iudices aſſiſtis aequi et

ſ bene conſulens propriis
impensis, laud modi-
cis, utilitati publi-
cae, minime proprio
commodo,

5

probi, nostrae accedere senten-
tiae parati. Una nobiscum
ad mentem Juliani Impera-
toris velitis agnosceve, rogo,
optoque: non repente, nec
temere Romualdum habe
prosiluisse ad manus, sed
recte eundem iudicio et con-
spirante consensu antecessorum
ordinis probatum fuisse, ac
non solum curialium, sed et
exteriorum decretum, meruisse:
ut summos in iure honores
nanciscatur, nosque jam
pleno iure evadat collega.

Non est, cur vos mover!



Sicet jam lutragia ferre,
in nostramque partem ~~dece~~
dece, ive, praevia disputa-
tione, ad quam incundam
hilaris vultu vos invi-
tare, meum esse video.

Sicet omnibus tua vita, huiusque acta,
 abunde persuadeat de Tua cura lite-
 rarum futura, haud remittenda, lex
 tamen imponit mihi necessitatem:
 ut publice in hoc Augusto consessu Teum
 paiscar, ^{ex} Teque solemniter quaeram:
 num spondeas: Te omni vi et per-
 otius vitae tempus curaturum,
 jurisprudentiae studium et augmen-
 tum. Si hoc spondeas, stipulata
 manu firma sponsonem.

Auctoritate privilegiorum ab Alexandro I. Impe-
 ratore et rege nobis concessorum, ego J. W. Bantini,
 h. V. Decanus ordinis Ptor., Te Romualdum
 Hube J. V. Doctorem ues et venuntio.

Accipe anulum in siquam honois, quem vite
 adeptus es, atque in memoriam tuae
 sponsonis.

Ad th. II.

De castellanis, de ~~th. germanica~~ ~~vi~~ ~~foeminis~~ ~~matr~~
deque clamore observando ab ea in triduo, de
calumniosa vituperatione nobilit vel matris
epis, redolent nimirum juris Germ. originem,
nec aliunde deduci possunt.

the

5

7

33

